

'SPRING Route: Op stap met...' Rainer Hofmann

Jasmijn Sprangers

© Cutting Edge - 19 mei 2013

Een politiek getinte avond met originele presentatievormen

Tijdens SPRING performing arts festival zijn er tien dagen lang voorstellingen en installaties te zien. Om meteen maar een flink gedeelte van het programma te tackelen gingen we op 17 mei op stap met Rainer Hofmann, één van de artistiek directeurs van het festival.

Hofmann neemt ons mee langs een installatie, twee voorstellingen en een talkshow. De eerste halte is **'Solid State' (***)** van Lawrence Malstaf (BE). In een donkere loods staat een enorme tafel waar op en omheen zo'n vijftien man plaats kunnen nemen. Eerst staat de tafel stil, maar geleidelijk begint deze steeds heftiger te bewegen. Een interessant werk vanwege de vele associaties die het met zich meebrengt en de uitwerking die de tafel fysiek op je heeft wanneer je hem aanraakt of er zelfs op gaat liggen. Helaas is het niet variërend en spannend genoeg om echt langere tijd over na te denken.

Na een diner gaan we door naar theater Kikker waar 'SPEAK!' (**) van Sanja Mitrović (NL) staat. Zij voert met tegenspeler Geert Vaes een speech battle, waarbij ze in acht rondes strijden om de gunst van de toeschouwer. Met een stemkastje bepalen we na afloop van een ronde wie we verkiezen. In ronde één staan de performers gewoon op de vlakke vloer met een microfoon voor zich. In latere rondes komt er meer dynamiek in plaatsing van de spelers op de vloer en in stemgebruik. Ook worden in een ronde speeches stil gebracht - de tekst van de speeches is overigens telkens in Nederlandse en Franse vertaling mee te lezen op een scherm - en in de laatste vier rondes gaan er speeches door elkaar lopen of gaan de performers tegen elkaar in. Wanneer dat gebeurt gaan we letten op andere aspecten dan de tekst zoals mimiek, gebaren, geloofwaardigheid en een sympathiek of betrouwbaar overkomen. Het vernuftige aan 'SPEAK!' is dat we pas na afloop van een stemronde te zien krijgen van welke wereldleider de speeches zijn geweest waarop we zojuist stemden. Dat bijna veertig procent op deze wijze 'koos' voor (een speech van) Hitler zet aan tot nadenken over de invloed van onder andere retorica en charisma op ons stemgedrag tijdens verkiezingen.**

Ook de voorstelling **'Magnificat' (****)** van Marta Górnicka & Chór Kobiet (PL) is een expliciet politieke voorstelling. Op de bühne van de schouwburg deze keer geen acteurs maar een heel koor van Poolse vrouwen, variërend in leeftijd en uiterlijk. Ze sissen, fluisteren, gillen, schreeuwen en zingen over de rol van de vrouw in het katholieke Polen aan de hand van Bijbelteksten, krantenkoppen en recepten. De dames nemen de teksten op de hak door de mimiek en bewegingen die gepaard gaan met hun zang en die zorgvuldig gechoreografeerd en geregisseerd zijn. We zijn onder de indruk van de kracht van de vrouwen, en ook van de humor die in het stuk gestoken is. 'Magnificat' wordt daardoor niet te zwaar, maar voelt toch heel urgent aan. In Polen, waar de katholieke kerk nog alomtegenwoordig is en politici er vaak op terugrijpen om aan stemmen te winnen, is de voorstelling controversieel en wordt ze gemengd ontvangen. We hopen dat regisseuse Górnicka en haar koor in eigen land meer kans

zullen krijgen om dit belangwekkende werk te brengen dat overigens ook mooi om te zien is wanneer je je niet op de boodschap focust.

We sluiten de avond af met een talkshow onder leiding van Cecile Brommer en Martijn de Rijk. Het wordt geen nabespreking maar gaat in op de thema's van de dag en slaagt daarmee goed in zijn opzet. 'Op stap met ...' was een erg geslaagde avond door de interessante thematiek én bijzondere en originele vorm van de werken.